

mate gelegenheid heeft de versterkende, koele lucht in te ademen, wanneer hij voor een wijle de ziekenkamer heeft verlaten. Vóór iedere kamer bevinden zich daartoe een tafeltje met twee gemakelijke stoelen. Iederen middag tegen vier uur, half vijf zijn al die zitplaatsen ingenomen door de respectieve kamerbewoners, om hun middagslaapje te besluiten met een zalig dolce far niënte, onder 't genot van een geurig kopje thee, die op Sindanglaya, evenals alles wat op eten en drinken betrekking heeft, uitmuntend is.

Behalve de slaapkamers, bevindt zich in het hoofdgebouw op de benedenverdieping de groote eetzaal, die na 1885 eene belangrijke verbetering en vergrooting heeft ondergaan; hierin is plaats voor 60 à 70 personen. Onmiddellijk rijst nu de vraag: waar worden al die menschen geborgen, aangezien tot hiertoe sprake was van slechts een kleine dertigtal kamers in het hoofdgebouw? Straks echter zal u dit duidelijk worden, wanneer ge het 30 bouws *) groote terrein, dat aan Sindanglaya behoort, zult hebben door-gewandeld. Dan zult ge hier en daar, schilderachtig tusschen het groen verscholen, kleine paviljoens ontwaren, die bij uitstek geschikt zijn voor geheele gezinnen, die de warmte van de strandgewesten in den drogen mousson voor eenige maanden ontvluchten, en hier nieuwe krachten komen opdoen. Deze paviljoens tellen drie tot zelfs acht kamers, hebben eene voor- en achtergalerij, en zijn eveneens geheel gemeubileerd, zoodat ze aanstonds te bewonen zijn. Zij, die het genot gekend hebben een tijdje o. a. in „Rozenlust” of in „Cristal Palace” te hebben doorgebracht (dat zijn de namen van twee dier paviljoentjes), maken steeds plannen voor een volgend jaar, een bewijs dus, dat het er nog al uit te houden is.

Voor iemand echter, die genoodzaakt is, tegen wil en dank geruimen tijd op Sindanglaya te blijven, omdat zijn gezondheidstoestand het hem gebiedt, wordt zoo'n verblijf wel wat eentonig, en treft hij den zoogenaamden „slappen tijd”, d. i. dien in den westmousson, die gewoonlijk zeer weinig menschen naar het gebergte lokt, dan zou het voor hem op den duur onhoudbaar worden, indien niet ruimschoots voor de noodige amusements was gezorgd. In de eerste plaats is daartoe in de nabijheid van het hoofdgebouw, daarmede verbonden door eene breede overdekte galerij, eene recreatiezaal gebouwd. Vroeger was hiervoor een vertrek ingericht in het gebouw zelf, hetgeen gebleken is zeer ondoelmatig te zijn, aangezien hierdoor de meer gezonde logé's dikwijls hunne vroolijkheid moesten temperen, ter wille van de zieken. Thans kan in de nieuwe zaal worden gedanst en muziek gemaakt, zonder ook maar eenigszins voor de lijdens hinderlijk te zijn. In deze zaal bevinden zich eene piano en de noodige speeltafeltjes, terwijl op eene groote tafel in het midden allerlei illustratiën en couranten verspreid liggen. In den drukken tijd wordt er door de gasten menig muziek- en dansavondje georganiseerd.

---

*) Een bouw = 100 M².